

گزارشی از تجمع خانواده‌ها دستگیرشدگان جلوی دادگاه انقلاب

کمیته پیگیری

سه شنبه ۱۲ خرداد ۱۳۸۸

غافلان همسازند، تنها توفان کودکان ناهمگون می‌زاید

بعد از آزادی مرحله به مرحله ۱۵۰ کارگری که در تجمع روز جهانی کارگر در پارک لاله دستگیر شدند، هم اکنون بیش از ۲۰ نفر از این کارگران همچنان محبوس در زندان اوین هستند. این زندانیان پس گذشت یک ماه از دستگیری هنوز در بلاتکلیفی به سر می‌برند. خانواده‌های این کارگران که از شهرهای مختلف اصفهان، شمال، تبریز، کرمانشاه، همدان، شیراز و کرج به امید آزادی عزیزان خود هر روز جلوی دادگاه انقلاب تجمع کرده و منتظر پاسخ مناسبی از طرف مجریان قانون هستند. مطابق معمول، مسوولان دادگاه انقلاب نیز با ذکر این

نکته که پرونده آنان در مرحله تحقیقات است از دادن هرگونه توضیح بیشتر به خانواده‌ها خودداری کردند

بنا به گفته شاهدان عینی و تصاویر ارسالی، هر روز این خانواده‌ها ساعات طولانی در پیاده‌روهای خیابان معلم و بیشتر مواقع در جلوی دادگاه انقلاب انتظاری بیهوده و بی‌پاسخ را تجربه می‌کنند. تلاش این خانواده‌ها برای آزادی عزیزان خود و درخواست کمک برای آزادی بی‌قید و شرط آنان از دیگر مراجع قانونی و قضایی هنوز ادامه دارد، هر چند هیچی نتیجه‌ی به دست نیامده است. در کنار خانواده‌های دستگیر شده روز جهانی کارگر، کمیته برگزاری اول ماه مه از همان ابتدا طی کمپینی به عنوان «کمپین برای آزادی دستگیر شدگان روز جهانی کارگر» ضمن انتشار فراخوان، اعلام کردند: «افراد دستگیر شده فقط به خاطر اینکه همزمان با میلیون‌ها کارگر دیگر در سراسر دنیا تظاهرات کردند و به دلیل طرح مطالبات خود در ایران از قبیل داشتن تشکلهای مستقل و رهایی از فشار عدم دریافت حقوق برای ماه‌های متمادی در زندان هستند.» در اقدامی مشابه، «کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران» نیز خواستار آزادی همه فعالان کارگری/ مدنی که در تجمع مسالمت آمیز برای بزرگداشت روز جهانی کارگر در اول ماه مه بازداشت شدند.

به موازات این تحولات تلاش قانونی برای آزادی این کارگران از سوی خانواده‌ها نیز ادامه دارد.

همسر علیرضا ثقفی و مادر محسن ثقفی که هنوز هیچ گونه تماسی نتوانسته با همسر و پسر خود داشته باشد در خصوص آزادی دستگیرشدگان اول ماه مه گفت: «همه ما خواهان آزادی بی‌قید و شرط این دانشجویان و کارگران هستیم. زیرا آنها

طبق قانون عمل کرده و در تظاهراتی آرام که به مناسبت روز جهانی کارگر انجام گرفته بود، در پارک لاله حضور داشتند و مرتکب هیچ جرمی نشده‌اند.» وی خاطر نشان می‌کند که: «اغلب کسانی که هر روز به دنبال اعضای خانواده دستگیر شده خود به دادگاه می‌آیند مشکل مالی دارند و حتی بعضی از آنها نمی‌توانند هزینه ایاب و ذهاب خود به دادگاه‌ها را تأمین کنند زیرا همسران و مردان نان آور آنها دستگیر شده‌اند.» وی نگران دانشگاه فرزند خود بود. چرا که قبل از اعلام قبولی محسن از وی کتباً تعهد گرفته بودند که نباید فعالیت سیاسی داشته باشد. محسن که در جریان درگیری مأمورین امنیتی در روز اول ماه مه از پدر خود دفاع کرده بود، وی را نیز همراه پدر دستگیر و الان یک ماه پس از دستگیری آنها هنوز اجازه ملاقات و دیدار با خانواده را نداده‌اند.

همسر آقای محمد اشرفی می‌گوید: «هر روز از ساعت ۱۰ صبح تا ۲ بعداز ظهر ما اینجا منتظر می‌مانیم تا جوابی بگیریم اما هنوز جواب درستی به خانواده‌ها داده نشده است. متأسفانه مراجع قانونی چون مجلس شورای اسلامی، قوه قضاییه و حتی با مراجعه و نوشتن نامه‌یی به دفتر حفظ حقوق شهروندی برای محکوم کردن ضرب و شتم دستگیرشدگان اول ماه مه، هنوز جوابی دریافت نکرده و هیچ گونه کمکی در این زمینه انجام نداده و هیچ پاسخگویی نداشتند. الان یک ماه از دستگیری این کارگران می‌گذرد و تکلیف این زندانیان هنوز مشخص نشده است. باز هم تکرار می‌کنیم که این افراد هیچ جرمی مرتکب نشده و هیچ تجمعی صورت نگرفته است که این چنین این کارگران را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند. چنین بلاتکلیفی و این مدت زمان طولانی بدون اعلام جرم کاملاً غیرقانونی است و ما هر روز این جا جمع می‌شویم و آزادی بی‌قید و شرط و الان نگهداشتن طولانی این زندانیان را در زندان اوین را غیرقانونی می‌دانیم. مراجع قضایی در این زمینه باید پاسخگو باشند».

مادر جلوه جواهری تنها زن دستگیر شده‌یی که هنوز آزاد نشده از نگرانی‌هایش بابت سلامتی جلوه جواهری و پایان نامه تحصیلی‌اش صحبت می‌کند و این که بازداشت جلوه کاملاً غیرقانونی بوده و جرمی که به وی داده‌اند تباری و اخلاق در نظم عمومی بوده در صورتی که جلوه آن روز در منزل بوده و این جرم کاملاً غیرقانونی است. حتی اجازه ملاقات وکیل وی داده نشده است. واقعاً ما درمانده‌ایم و دیگر نمی‌دانیم به کجا مراجعه کنیم و خواهان آزادی بی‌قید و شرط این زندانیان باشیم.

همسر محمد لطفی (از فعالان کودکان کار و خیابان) بسیار نگران محمد

بود. وی با توجه به این که خود دانشجو بود و مجبور بود که در حین مشکلات درسی و کاری جلوی دادگاه حضور داشته باشد، بیشتر نگران امتحان‌های محمد بود. وی امروز با کیفی حامل کتاب‌های دانشگاهی محمد چندین بار به دفتر دادگاه مراجعه کرد تا قاضی را ببیند و خواهان حکم اجازه وی به دفتر اوین بود تا وی بتواند کتاب‌های درسی محمد لطفی را به او برساند. اما متأسفانه پس ساعت‌های طولانی انتظار، قاضی مربوطه نیامده و وی نگران و بی‌جواب خداحافظی کرد و به سمت دانشگاه رهسپار شد به امید این که فردا قاضی را ببیند و این اجازه را از وی کسب کند.

پدر کاوه مظفری تکیه به دیوار دادگاه داده بود و منتظر در پی جوابی بود. از وی درباره حال کاوه سوال کردیم. گفت که چهارشنبه او را به بند ۲۰۹ همراه محمد اشرفی برده و ساعات متمادی با چشم بسته از وی بازجویی کردند. به هر حال زندان اوین است. متأسفانه الان یک ماه تمام است که ما و دیگر خانواده‌ها هر روز اینجا جلوی دادگاه انقلاب جمع می‌شویم. اما هر روز با درهای بسته و بلاتکلیفی بیشتر روبرو هستیم. ما این نگه داشتن بلند مدت در زندان اوین بی‌اتهام را محکوم می‌کنیم و هر روز اینجا جمع شده و از مقامات قضایی می‌خواهیم که این زندانیان را هر چه زودتر آزاد کنند.

امروز خانواده‌های هشت نفر از دستگیر شدگان «شرکت تعاونی فلزکار/ مکانیک» در روز جهانی کارگر نیز جلوی دادگاه در کنار هم نشسته و خاموش، چشم به دربوخته و خواهان آزادی نان‌آوران خود بودند. هرچند قاضی مربوطه هر دفعه به هر شکلی جوابگوی این خانواده‌ها بوده است. به طور مثال هفته پیش از این خانواده‌ها وثیقه و قرار کفالت و فیش حقوقی خواسته و بنا بر آن بود که در پایان روز جملگی آن‌ها را آزاد کنند، اما متأسفانه پس از یک هفته هنوز پرونده این دستگیر شدگان تکمیل نشده و این فعالان کارگری در زندان اوین منتظر آزادی خود هستند. متأسفانه باید در پایان اضافه کنیم که دستگیری‌های اول ماه مه فراتر از پارک لاله بود و بیش‌تر استان‌ها و شهرستان‌ها را در بر گرفت. اما نبود اطلاع رسانی درست و خاموش بودن رسانه‌ها از وضعیت فعالین کارگری/ مدنی/ سیاسی/ دانشجویی و زنان در دیگر استان‌ها و شهرستان‌های کشور باعث شده که تنها دستگیری اول ماه مه در پارک لاله و تعاونی فلزکار/ مکانیک انعکاس خبری بیش‌تر داشته و همگان برای آزادی این تعداد افراد دستگیر شده تلاش بیشتری به خرج دهند.

گفتنی است اتهام بیش‌تر بازداشت شدگان حضور در مراسم بدون مجوز در روز جهانی کارگر و اخلاق در نظم عمومی جامعه بوده است.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل‌های آزاد کارگری ۱۱ خردادماه ۱۳۸۸